

Metamorfozele « poemului în proză » de la începuturile epocii luminilor până în prezent

Driss AISSAOUI
Universitatea de Tehnologie Sydney, Australia

Articolul tratează evoluția poemului în proză de la începutul Renașterii până în prezent. Autorul încearcă să retraseze perioadele majore în care acest gen literar s-a distins de genurile învecinate ca nuvela și povestirea. Mai mult, acest studiu subliniază dificultățile formale pe care acest tip de creație le-a depășit pentru a-și defini configurația estetică și a-și câștiga statutul de gen independent. Deși James Joyce a decis să nu dea informații despre facerea romanului său *Portretul artistului în tinerețe*, iar eseurile sale critice sunt departe de asemenea teorii, opera în sine abundă în metatexte ce dau indicii despre cadrul sau teoretic. Astfel, romanul este o invitație la lectură ce revelează facerea operei de artă, permițând textului să se deschidă și să introducă cititorul în complexitatea ei. Pentru a susține argumentul de mai sus, studiul textului și al surselor bibliografice sunt orientate spre demonstrarea autoreflexivității romanului. Textul însuși sata marturie acestui lucru, prin rețeaua complexă de simboluri și sugestii codificate.

Observații asupra pragmatismului american

Felicia BURDESCU
Universitatea din Craiova, România

Acest articol prezintă Pragmatismul american ca fiind diferit și totuși sensibil la filosofia și contextul social-politic european. Axându-se pe lucrările filosofului Richard Rorty, autoarea arată ca orientarea lui de stânga reprezintă liberalismul democratic în America postmodernă. Pragmatismul filosofic al lui Rorty își are rădăcinile în atitudinea sa față de o tradiție asincronă și în formularea epistemologică a adevărului, contextualizată politic și social. Rorty ancorează pragmatismul în realitatea americană contemporană și critică etnocentrismul vestic. Aspirând la un model de obiectivitate și de solidaritate umană, Rorty promovează știința și recomandă o viitoare pragmatică științifică.

Literatura de emigrație sau perspectiva transculturală mixtă

George FRERIS
Universitatea din Salonic, “Aristotel” Grecia

Pornind de la definiția literaturii ca parte a ideologiei naționale, acest studiu încearcă să demonstreze că ideea de națiune este fără îndoială reală, dar la fel de utopică. Literatura de emigrație, dimpotrivă, atunci când este văzută ca o formă de activitate creatoare a unor parteneri multilingvi din diferite culturi care adoptă același cod lingvistic, exprimă în context cultural o viziune echivalentă cu globalizarea economică. Această combinație originală de unitate și diversitate permite cititorilor să-și lărgască conceptul de identitate. Prin intermediul limbajului, autori și cititori creează un univers ce îl dezvăluie pe Celălalt, în lumea multiculturală în care există. Această unitate multiculturală și multilingvă se dezvoltă într-o pluralitate de culturi și într-un spațiu lingvistic în care identitatea sinelui este confruntată cu Celălalt, devenind utopică.

Sciituri ale discontinuului în context postmodern. Colaje și fragmente la Michel Butor și Georges Perros

Marc GONTARD
Rennes 2 University, France

Articolul de față tratează problema colajului ca experiență apărută în simultaneism. El este definit ca o invenție a modernității și folosirea sa în contextul postmodern îi modifică sensul și tehnicile.

O propunere de metodă de lectură: abordare empatică

Tugrul Inal
Universitatea din Hacettepe, Turcia

Diverselor metode critice consacrate li s-ar putea adauga o abordare ce consta in examinarea unei lucrari in cadrul empatiei artistice prin identificarea cititorului cu autorul prin folosirea persoanei I singular. O asemenea empatie ar cere mai intai ca interpretul-eseist sa posede o cunoastere completa si profunda a aspectelor universale si personale ale universului literar al autorului studiat. T. Inal foloseste aceasta abordare critica in special pentru textele lui Baudelaire care, intr-un spirit rebel, isi pastreaza pozitia fragila intre doua extreme, Binele si Raul, sinceritatea si artificiuul, frumosul si uratul, extraordinarul si banalul, raiul si iadul, in toata creatia sa imaginativa si plina de magie.

Roland Giguere – poetul peisajului interior

Ioan Lascu
Universitatatea din Craiova, Romania

Roland Giguere isi dovedeste, inca o data, natura dubla: poetul a carui mana este folosita de artistul plastic pentru a crea frumuseti si culori. Mana, cu puterile sale creatoare este, in acelasi timp, instrumentul si prelungirea sufletului uman ce creeaza o fiinta umana mai profunda si mai complexa.

Arta mococromului. Defileul Securii

Camelia Manolescu
Universitatatea din Craiova, Romania

In binecunoscutul sau roman *Salambo*, Flaubert isi dezvaluie conceptia de scriitor si de artist plastic in acelasi timp. El recreaza atmosfera antica printr-o conceptie foarte moderna asupra culorii si asupra senzatiilor vizuale legate de culori. In episodul *Ax defile*, Flaubert ne da sansa ca prin folosirea imaginatiei sa re-cream contrastul violent intre foc, apa si piatra, printr-o tehnica ce anticipa tehnica cinematografica a sec XXI. Culoarea domina, fiind instrumentul principal al scriitorului. Rosul isi cere victimele: cititorul impresionat de puterea sa de sugestie. Aceasta culoare ia viata printr-o lumina puternica, simbol al zeutaii masculine Moloch, intr-un razboi de durata cu zeita Tanit, simbolul noptii. Razboiul si uniunea lor dau nastere culorii rosii si senzatiei ca romanul se transforma in pictura.

Limbajul metisat în traducere literară

Maria ORPHANIDOU – FRERIS
Universitatea Aristotel Salonic, Grecia

Considerand traducerea ca o activitate culturala care in cele mai multe cazuri furnizeaza o imagine partiala asupra textului-sursa, vom demonstra in ce masura simtul limbii reda in contextual limbii-tinta o imagine diferita de original. In special in contexte literare, procesul de traducere urmareste sa adapteze contextul din limba-sursa in limba-tinta si cititorul mesajului tradus il accepta ca "infidel", diferit sau "mixt". Ar trebui dezvoltata o strategie literara bazata pe un plan cultural, care subliniaza elementele arbitrar sau superficiale de fiecare parte, insistand pe traditiile culturale, in care aceste elemente au sensul lor original. Este o atitudine post-moderna, care pune la baza traducerii un respect urias pentru coexistenta pasnica si creatoare a variatelor domenii culturale, atitudine ce presupune libertate civica si o autonomie civilizata, precum si o creatie multiculturala si versatila.

Interferențe literatură-imagie

Elena Răducanu
Universitatatea din Craiova, Romania

Desi cuvantul si imaginea apartin unor coduri diferite, interferentele lor sunt evidente. Acest articol isi propune sa exploreze diversele form de dialog dintre text si imagine. Modernitatea literara este legata de

tot felul de imagini: picturale, grafice si cinematografice. Originalitatea fiecarui artist reiese uneori tocmai din aceste interferente dominate. Voi analiza relatia dintre literatura si pictura in perioada suprarealista, dintre scriitura si cinematografie in operele lui M. Duras si A. Robbe-Grillet si fotografia purtatoare de mesaj in studiile lui R. Barthes. Civilizatia imaginii este deci o realitate inevitabila ce reveleaza exigenta vitala a imaginarului in societatea moderna.

Noua critica si echilibrul dinamic

Lelia TROCAN
Universitatea din Craiova, Romania

Noua critica incearca sa nu neglijeze nici un aspect si sa arate structurile in miscare, arhitecturile cu un scop. Pentru acest motiv, ea vrea sa fie sincronica si diacronica in acelasi timp, pentru a dobandi un echilibru dinamic. Critica recenta incearca sa gaseasca, in fiecare lucrare, o existenta (pe care o putem numi si constiinta de sine, si limbaj), fiind fundamental ontologica.

Barocul si artele frumoase

Lelia TROCAN
Universitatea din Craiova, Romania

La sfarsitul secolului al XVI-lea trebuie sa admitem prezenta unei noi sensibilitati care rezuma vechile forme artistice, le dezvolta in atmosfera sa proprie si le potriveste scopurilor sale proprii, reinnoindu-le. Arhitectura baroca pare sa exprime spiritul intregii perioade in care lumea, chiar universul sunt vazute ca o imensa scena de teatru.

De la cautarea identitatii la superstratul lingvistic european in limbile nationale (cu referire la romana)

Doina BUTIURCĂ
Universitatea "Petru- Maior" Târgu- Mureș, Romania

Secolele al XVII-lea si al XIX-lea au fost pentru cultura si, implicit, pt limba româna, o perioada de cautare a identitatii proprii. Secolul XX si in special perioada de dupa decembrie 1989 a impus o abordare interculturala si interdisciplinara a mostenirii culturale si lingvistice europene. Aspectul pe care ne propunem sa-l studiem se refera la relatia dintre superstratul lingvistic european si limbile nationale, cu focalizare asupra romanei.

Varietățile francezei în discursul manualelor de FLS

Cecilia Condei
Universitatea din Craiova

Faptele de limbă pe care le vom studia aparțin discursului didactic prezent în manualele de FLS din două perioade diferite: înainte și după revoluția din 1989. Ne propunem să observăm și să descriem variațiile lingvistice care îl determină pe autorul manualului să fie influența de probele lingvistice cât și de cele istorice și sociale.

Verbe cu tinta mobila

Adriana COSTĂCHESCU
Universitatea din Craiova

Lucrarea noastra se compune din doua sectiuni. Prima este dedicata discutarii asimetriei relatiei lingvistice dintre sit si tinta. (fr. *Site et cible*). Pentru unitati precum *devant/derriere*, *stanga/dreapta*, aceasta

asimetrie, care nu exista in geometrie, este datorata factorilor materiali si cognitivi : situl este, de obicei, mai mare, mai putin mobil si mai bine cunoscut decat tinta. Cele doua clase principale de relatii spatiale (topologice si proiective) sunt de asemenea prezentate in prima parte. A doua sectiune descrie verbele dinamice in limba franceza, caracterizate prin mobilitatea tinte. Daca agentul si tinta sunt identice, predicatia este definita in spatiu ca autopropulsata (cazul verbelor *aller, marcher, voler, fuir*, etc). Pentru alte verbe, agentul este cel care garanteaza miscarea unei tinte separate (*mettre, placer, amener, jeter*, etc.) Pentru o serie de verbe care apartin ambelor categorii, aparitia unui initiator este posibila (*appeler, inviter, convoquer, conduire*, etc). In cadrul acestei abordari, cateva observatii referitoare la valorile aspectuale ca si la faza structuratoare a predicatiei sunt aduse de autoare.

Opozitia subiect/complement direct in clasa numelor proprii (domeniul franceza-romana)

Daniela DINCĂ
Universitatea din Craiova, Romania

Articolul propune o comparatie intre marcile numelor proprii de persoane in franceza si in romana, in ce priveste exprimarea a doua functii sintactice esentiale, si anume subiectul si complementul direct, respectiv cazurile nominativ si acuzativ. In ambele limbi, marcile cazuale depind de verb, dar acuzativul romanesc afiseaza marci redundante; folosirea prepozitiei *pe* si anticiparea complementului direct prin folosirea formei atone a pronumelui personal.

Coliziunea discursului in domeniul juridic

Ancuta GUTA
Universitatea din Craiova

Legea contemporana este expusa conflictelor ireconciliabile dintre diferitele discursuri institutionale din societate. Structura discursului juridic este rezultatul incorporarii sistematice unei pluralitati de discursuri independente, extrem de specializate si institutionalizate. Problema coliziunii discursurilor apare atunci cand aceste forme diferite si independente de discurs, fiecare cu o logica specifica, sunt traduse in limbaj juridic si au acces in campul legislatiei. Legea poate, in acest caz, sa devina sursa unui discurs suprasocial al carui scop e sa integreze/unifice procesul de stratificare a societatii in general.

Semantica lexicala si predarea substantivului. aplicatii didactice

Dorina PĂNCULESCU
Universitatea din Craiova, Romania

Articolul propune o analiza a clasei semantice a substantivului in franceza, bazandu-se pe principiile si metodele semanticii lexicale. Organizarea ierarhica a vocabularului nominal in franceza comuna se bazeaza pe relatia hiperonimie/hiponimie. Observatiile teoretice pe care le-a facut autoarea i-au permis sa conceapa cateva aplicatii pentru predarea vocabularului nominal, prezentate in Appendix.

Verbele de confesiune

Ileana POPA
Universitatea din Craiova, Romania

Lucrarea noastra este o analiza axata pe exprimarea actului de confesiune, intr-o perspectiva bilingva romano-franceza. Punctul de plecare al analizei il constituie modelul propus de Anna Wierzbicka (1987), *English Speech Acts Verbs. A semantic Dictionary*. Scopul nostrum a fost sa ilustrem, pe cat posibil, toate aspectele implicate de actul de limbaj sus-mentionat, la nivel syntactic, semantic si pragmatic.

Inca o data, despre sistemul conditionalului in franceza

Mihaela POPESCU
Universitatea din Craiova, Romania

Prezentul articol este un studiu diacronic asupra sistemului conditional în franceza, din franceza veche până în perioada contemporană. Evoluția sistemului conditional francez de tip *si p, q* ne îndreptățește să constatăm descreșterea progresivă –începând cu franceza veche- a rolului jucat de subjonctivul imperfect și alte două aspecte deosebit de importante: a. Apariția și folosirea formelor compuse ce întăresc sistemul formal al exprimării *ipotezei* și b. În interiorul *potentialului*, observăm preeminența *probabilului* asupra *posibilului*, situație determinată explicit de folosirea conditionalului.

Structurile posesive românești; aspecte sintactice și semantice

Anda RĂDULESCU
Universitatea din Craiova, Romania

Articolul de față tratează unele aspecte sintactice și semantice ale structurilor posesive în română prin comparație cu cele din franceză. Caracteristica românei este prezența pronumelor personale și reflexive în așa-numitul *dativ posesiv*, frecvența acestor structuri fiind mai mare față de franceză, care prezintă alte caracteristici specifice, cum ar fi exprimarea posesiei inalienabile, care se referă în special la părțile corpului.

Observații asupra traducerilor successive ale “Cadavrului” lui Charles Baudelaire în română

Anda RĂDULESCU
Universitatea din Craiova, Romania

Scopul nostru este analiza unor soluții de traducere a binecunoscutului poem baudelairean « Cadavrul », în traduceri oferite de Al. Philippide, Cerna- Radulescu, Zeletin și Carneci. Acestea sunt despartite de trei decade (1965-1996). Analiza noastră se îndreaptă, în fiecare caz, spre preferința traducătorului pentru un anumit cuvânt, pentru modificări de tipică ca urmăresc păstrarea ritmului și a rimei. Nu ne propunem să furnizăm o evaluare a calității traducerilor, chiar dacă în unele cazuri ne permitem să facem mici observații. Ne interesează mai degrabă procedeele de traducere utilizate de cei patru traducători, sensul și etimologia unor cuvinte-cheie folosite în primele cinci strofe ale poemului.

Importanța competenței de comunicare orală în predarea francezei ca limbă străină

Daniela SCORTAN
Universitatea din Craiova, Romania

Societatea contemporană se bazează în primul rând pe comunicarea interpersonală orală și în special pe schimbul de informații. Pentru a dobândi competența de comunicare orală, studenții trebuie să respecte următoarele criterii: să-și definească clar scopul și conținutul mesajului, să exprime gânduri originale, să confere logică și coerență mesajului. În acest articol am propus mai multe tipuri de activități (comentarea unui document vizual, explicarea unor instrucțiuni, discutarea hobby-urilor, explicarea unei tehnici de specialitate) folosite în dezvoltarea competenței de comunicare orală a studenților.

Regionalismele și lexicografia : comparație franceză - portugheză

René G. STREHLER
Universitatea din Brazilia, Brazilia

În general, dicționarele descriu o varietate, așa-numitul standard. Alegerea standardului se bazează pe criterii ideologice și culturale. În cazul francezei și portughezei, ambele prezente pe continentul american și pe cel european, se observă diferite strategii de a trata varianta regională. Concepte precum „normă regională”, sau „franceză de referință” în loc de „franceză standard” sunt tot mai discutate în respectiva lexicografie.

Evolutie lingvistica si traducere

Titela VILCEANU
University of Craiova, Romania

Lucrarea discuta alegerile lingvistice a celor trei traducatori ale romanului "Rosu si negru" in engleza, la distante semnificative in timp. Imprumuturile din franceza nu pastreaza intotdeauna descrierea semantica initiala si traducatorii trebuie sa examineze atent conotatiile inainte de a gasi echivalentele optime. Chiar daca engleza a imprumutat un mare numar de cuvinte din franceza, in cursul evolutiei sale, ele au fost adaptate noii realitati extralingvistice; iata de ce evolutia unei limbi poate explica variantele de traducere.